

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/84/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120241096
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120241096.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkýň Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Amy Odalošovej, v spore žalobcu H. L., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom E. 3, XXX XX L. L., právne zastúpeného Mgr. Iankom Troiakom, advokátom, so sídlom Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, proti žalovanému Ing. G. L., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom K. cesta XX, XXX XX L. L., o zaplatenie 62.950,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/38/2020-106 z 28. júna 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 62.950,- Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 01. 11. 2018 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že žalovaný je povinný ich zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich výške (druhý výrok).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 62.950,- Eur s príslušenstvom ako náhrady za spoluvlastnícky podiel na podklade dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Žalovaný v písomnom vyjadrení potvrdil, že došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva a nenamietal voči výške uplatnenej náhrady. Prvoinštančný súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 28. 06. 2022. Žalovaný predvolanie prevzal dňa 20. 04. 2022 a bol v ňom poučený, že ak sa na pojednávanie riadne a včas predvolaná sporová strana nedostaví a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlní, na návrh druhej strany rozhodne súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 a § 278 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaný následne dňa 27. 06. 2022 požiadal o odročenie pojednávania určeného na deň 28. 06. 2022 dôvodiac rodinnou dovolenkou mimo územia SR. Žalobca na pojednávaní cestou právneho zástupcu navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Prvoinštančný súd v nadväznosti na to aplikoval ust. § 274 CSP a rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Konštatoval, že žalobca navrhol rozhodnúť o žalobe takýmto spôsobom, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil ani včas a ani vážnymi okolnosťami a že žalovaný bol na pojednávanie predvolaný riadne a včas spolu s poučením o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Prvoinštančný súd poukázal na to, že hoci žalovaný prevzal predvolanie už dňa 20. 04. 2022, svoju neúčast' ospravedlnil až deň pred pojednávaním. Súčasne nešlo o vážne dôvody, pre ktoré sa nemohol na pojednávanie dostaviť, pričom tieto ani nijak nepreukazoval. Vzhľadom na dostatočný časový

priestor pred pojednávaním si mohol žalovaný svoje osobné záležitosti usporiadať tak, aby sa mohol pojednávania zúčastniť, resp. včas a vážnymi okolnosťami odôvodniť svoju neprítomnosť. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalobcu.

3. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný v odvolaní poukázal na to, že svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 28. 06. 2022 ospravedlnil, pričom súd vychádzal len z tvrdenia žalobcu, že „žalovaného deň predtým videl“. Počas celého konania si plnil svoje procesné povinnosti riadne a včas, dodržiaval súdom určené lehoty, bol aktívny a predkladal relevantné dôkazy, čo však neplatí o strane žalobcu, ktorý nedodržiaval niekoľko lehôt určených súdom. Žalovaný ďalej namietal, že nikdy neuviedol, že so žalovanou sumou súhlasí. V ďalšej časti odvolania poukazoval na skutočnosti, ktoré podľa neho boli rozhodujúce pre určenie výšky náhrady za spoluvlastnícky podiel žalobcu a tiež na skutočnosť, že zmluva o pôžičke, ktorej uzavretie inicioval žalobca je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu, že zastiera dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktorá musí mať v prípade nehnuteľnosti písomnú formu. Žalovaný naostatok poukázal na ust. § 137 CSP a na ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce neplatnosť právnych úkonov majúca za to, že neboli splnené podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP z dôvodu, že sa v súdnej veci nejedná o spor o splnenie povinnosti a aj samotný nárok bol čo do základu aj výšky sporný. Rozsudok je nezákonný a nepreskúmateľný, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

6. Na základe odvolania žalovaného krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

7. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením rozhodnutia, ktoré je dostatočne jasné a zrozumiteľné a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami. Odôvodnenie napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu zodpovedá ust. § 275 CSP, podľa ktorého odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia rozsudku takéhoto druhu, z ktorého dôvodu nebolo možné dať za pravdu odvolacej námietke žalovaného, že ide o nepreskúmateľný rozsudok. V tomto smere (a ani v inom) nedošlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Prvoinštančný súd totiž vo svojom rozhodnutí zrozumiteľne vysvetlil, aký procesný nárok žalobca v spore uplatnil a aké boli konkrétne dôvody vedúce k potrebe aplikácie ust. § 274 CSP upravujúceho podmienky rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

10. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny a na zdôraznenie jeho správnosti reagujúc na jednotlivé odvolacie námietky žalovaného uvádza nasledovné:

11. V zmysle ust. § 380 ods. 1 a 2 CSP je odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré odvolací súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby boli v

odvolaní uplatnené. To znamená, že ak odvolací súd nezistí v rámci odvolacieho konania vady ohľadne procesných podmienok, napadnuté rozhodnutie môže preskúmať len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

12. Odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu vadu v rámci postupu prvoinštančného súdu, ktorá by sa týkala procesných podmienok. Preto mohol vyhodnotiť správnosť napadnutého rozsudku iba z hľadiska odvolacích dôvodov uvedených žalovaným v podanom odvolaní.

13. Súčasne, nakoľko podľa § 356 písm. b) CSP nie je odvolanie prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, odvolací súd sa mohol zaoberať len odvolacími tvrdeniami žalovaného vzťahujúcimi sa k (ne)splneniu podmienok určených v ust. § 274 CSP upravujúcom vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Vo vzťahu k preskúmaniu vecnej správnosti napadnutého rozsudku preto nebolo možné, aby sa odvolací súd zaoberal odvolacími výhradami žalovaného, ktoré sa týkali podstaty sporu, t. j. výšky žalobcom uplatneného nároku, resp. existencie (či platnosti) jeho právneho základu, teda či je daný platný právny úkon zakladajúci nárok žalobcu a aká má byť jeho výška.

14. V nadväznosti na uvedené odvolací súd na podklade relevantných odvolacích námietok žalovaného preskúmal naplnenie podmienok vyžadovaných ust. § 274 CSP a dospel k záveru, že tieto boli splnené, teda prvoinštančný súd opodstatnene rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

15. Podľa ust. § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

16. Odvolací súd východiskovo uvádza, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktoré sankcionuje procesnú pasivitu strany sporového konania. V kontradiktórnom procese majú byť totiž nositeľom procesnej iniciatívy sporové strany. Nečinnosť žalovaného umožňuje potom Civilný sporový poriadok postihnúť aj vo fáze nariadeného pojednávania rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP, z ktorého vyplýva, že ak je predmetom sporu splnenie určitej povinnosti a na nariadenom pojednávaní prítomný žalobca (jeho zástupca) navrhne vzhľadom na absenciu žalovaného (alebo jeho zástupcu) rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, súd musí vyhodnotiť, či žalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, či bol patrične poučený o následku nedostavenia sa a či svoju neprítomnosť adekvátne ospravedlnil, t. j. včas a vážnymi okolnosťami.

17. Zo spisu odvolací súd zistil, že podanou žalobou uplatnil žalobca voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 62.950,- Eur s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že sa jedná o nevrátenú pôžičku. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor namietajúc, že zmluva o pôžičke zastierala so žalobcom uzavretú dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Po vyjadrení žalobcu k podanému odporu, na ktoré už žalovaný nereagoval, nariadil súd prvej inštancie pojednávanie na deň 26. 11. 2020. Žalovaný predvolanie prevzal dňa 07. 10. 2020, pričom podaním doručeným prvoinštančnému súdu dňa 23. 11. 2020 požiadal o odročenie pojednávania dôvodiac vážnou pandemickou situáciou a svojim vekom. Zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že bolo odročené bez prejednania veci a na návrh žalobcu (jeho právneho zástupcu) prvoinštančný súd poskytol stranám lehotu do konca roka 2020 za účelom mimosúdneho vyriešenia veci. Po viacerých výzvach a urgenciách zo strany prvoinštančného súdu žalobca cestou právneho zástupcu oznámil podaním zo dňa 31. 05. 2021, že mimosúdnu dohodu sa uzavrieť nepodarilo. Prvoinštančný súd následne nariadil pojednávanie na deň 21. 09. 2021, na ktoré žalovaný prevzal predvolanie dňa 09. 09. 2021. Toto pojednávanie navrhol žalovaný odročiť „zo zdravotných dôvodov“ podaním zaslaným prvoinštančnému súdu dňa 20. 09. 2021. Rovnaký deň bolo prvoinštančnému súdu zaslané aj podanie právneho zástupcu žalobcu, v ktorom okrem iného uviedol, že sa zaplatenia žalovanej sumy domáha titulom náhrady, na vyplatení ktorej sa so žalovaným dohodli pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Prvoinštančný súd aj pojednávanie stanovené na deň 21. 09. 2021 odročil bez prejednania veci na neurčito. Po výzve prvoinštančného súdu žalobca cestou právneho zástupcu podaním zo dňa 31. 01. 2022 doplnil, že sa v roku 2017 so žalovaným dohodli na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k

nehnutelnostiam v k. ú. Kremnička vedeným na LV č. U.tak, že za jeho podiel mu žalovaný vyplatí čiastku 62.950,- Eur a nehnuteľnosti sa prevedú rovno na syna žalovaného. To sa aj stalo, avšak uvedenú sumu mu žalovaný doteraz neuhradil. Žalovaný na to reagoval podaním zo dňa 11. 03. 2022, v ktorom argumentoval najmä absolútnou neplatnosťou zmluvy o pôžičke poukazujúc súčasne na to, že žalobca v podstate priznal ním tvrdené skutočnosti. Prvoinštančný súd potom určil termín pojednávania na deň 28. 06. 2022, pričom v predvolaní poučil strany o tom, že ak sa v prípade riadneho a včasného predvolania na pojednávanie nedostavia a svoju neprítomnosť neospravedlnia včas a vážnymi okolnosťami, na návrh druhej strany súd rozhodne o žalobe rozsudkom pre zmeškanie (č. l. 99 spisu). Právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 19. 04. 2022 (č. l. 100 spisu), žalovaný dňa 20. 04. 2022 (č. l. 101 spisu). Dňa 27. 06. 2022 žalovaný zaslal prvoinštančnému súdu e-mailom žiadosť o odročenie pojednávania (č. l. 102 spisu), ktorú odôvodnil rodinnou dovolenkou mimo územia SR. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 28. 06. 2022 (č. l. 103 spisu) je zrejmé, že na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, dostavil sa len žalobca a jeho právny zástupca, ktorý navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Na podklade toho potom prvoinštančný súd rozhodol na pojednávaní dňa 28. 06. 2022 rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, ktorým mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 62.950,- Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 01. 11. 2018 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (a trovy konania v rozsahu 100 %).

18. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie mal splnené všetky podmienky určené ust. § 274 CSP pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

19. Predmetom konania bola žaloba žalobcu o zaplatenie sumy 62.950,- Eur s príslušenstvom, ktorá je typickým príkladom žaloby o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP. Žalovaný preto v odvolaní neopodstatnene namietal, že v prejednávanej veci nešlo o spor o splnenie povinnosti.

20. Žalobca si v spore uplatnil právo na peňažné plnenie, ktoré vyvodzoval z dohody o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva uzavretej so žalovaným, teda uplatnil právo na plnenie a z hľadiska prípustnosti aplikácie ust. § 274 CSP nebolo právne významným, že žalobca (až) pod vplyvom procesnej obrany žalovaného modifikoval svoje pôvodné skutkové tvrdenia v tom smere, že povinnosť na plnenie žalovaného vyplýva z dohody o vyporiadaní spoluvlastníctva (a nie zo zmluvy o pôžičke). Právny význam pre vybavenie veci prvoinštančným súdom formou rozsudku pre zmeškanie rovnako tak nemala ani žalovaným v odvolaní namietaná okolnosť, že žalobcom uplatnený nárok bol čo do základu, resp. výšky sporným. Odvolací súd zdôrazňuje, že z ust. § 274 CSP (a ani z iného ustanovenia CSP) nevyplýva povinnosť súdu prihliadať na to, či žalovaný poprel žalobcom uvedené skutkové tvrdenia, resp. či žalovaný namietá základ uplatneného nároku alebo jeho výšku. Ako už bolo uvedené, rozsudok pre zmeškanie je inštitútom procesného práva a teda pri splnení zákonných podmienok určených v § 274 CSP nie je súd oprávnený posudzovať, či uplatnené právo možno žalobcovi priznať a takisto súd nie je oprávnený skúmať hmotnoprávnu rovinnu uplatneného nároku. Takýto náhľad na inštitút kontumačného rozsudku nepriamo potvrdzuje i § 275 CSP upravujúci obsahové náležitosti odôvodnenia rozsudku pre zmeškanie žalovaného, podľa ktorého ustanovenia (na rozdiel od ust. § 220 ods. 2 CSP) sa v odôvodnení rozsudku pre zmeškanie uvádza iba identifikácia procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

21. Uvedené chápanie kontumačného rozsudku ako procesnej sankcie za pasivitu sporovej strany sa navyše nevymyká ani jeho ústavnoprávnemu rozmeru (viď. napr. výstraha pred striktnou interpretáciou právnej úpravy rozsudku pre zmeškanie obsiahnutá v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 233/2019), v zmysle ktorého je nežiaducim formalistický výklad ust. § 274 CSP. V tomto smere je zo spisu zrejmé, že pojednávanie nariadené prvoinštančným súdom na deň 26. 11. 2020 bolo odročené bez prejednávania veci na žiadosť žalovaného. Kvôli jeho neúčasti sa nezrealizovalo ani nasledujúce pojednávanie určené na deň 21. 09. 2021 (ktoré žiadal žalovaný odročiť posledný deň pred jeho konaním, hoci predvolanie prevzal ešte dňa 09. 09. 2021 a navyše dôvod odročenia označený ako „zdravotné dôvody“ ničím nezdokladoval, a to ani dodatočne) a preto ak prvoinštančný súd pristúpil ku kontumácii sporu na pojednávaní dňa 28. 06. 2022 sankcionujúc tým opätovnú neúčasť žalovaného, odvolací súd považuje takýto postup prvoinštančného súdu za opodstatnený v situácii, kedy strana žalobcu sa na každé z uvedených pojednávanií riadne dostavila a teda bol to žalovaný, ktorý svojou opakovanou neúčasťou na pojednávaniach odďaľoval rozhodnutie sporu, pričom v čase rozhodnutia kontumačným rozsudkom nebolo ešte vykonané žiadne dokazovanie.

22. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že si počas celého konania plnil svoje procesné povinnosti, bol aktívny a predkladal dôkazy, odvolací súd konštatuje, že tieto okolnosti nemajú v zmysle § 274 CSP žiaden vplyv na možnosť súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Takýmto spôsobom možno rozhodnúť spor bez ohľadu na predchádzajúcu procesnú aktivitu žalovaného, resp. bez ohľadu na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany, teda nielen pri úplnej pasivite žalovaného, ale aj pri pasivite čiastočnej, o ktorú išlo aj v prejednávanej veci, kedy sa žalovaný opakovane nedostavoval na pojednávania určené prvoinštančným súdom. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že je síce pravdou, že strana žalobcu nerešpektovala v istom úseku konania výzvy prvoinštančného súdu (viď opakované žiadosti súdu od začiatku roka 2021 o oznámenie výsledku mimosúdnych rokovaní), ale toto nebránilo prvoinštančnému súdu spor prejednať a rozhodnúť na rozdiel od neochoty žalovaného prísť na súdne pojednávanie a obhájiť svoje argumenty proti uplatnenému nároku.

23. Ako už bolo odvolacím súdom vyššie konštatované, žalobca bol na pojednávaní dňa 28. 06. 2022 prítomný spolu so svojim právnym zástupcom, ktorý vzhľadom na neprítomnosť žalovaného navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie. Žalovaný bol prítom na pojednávanie riadne a včas predvolaný, keďže predvolanie prevzal s dostatočným časovým predstihom ešte dňa 20. 04. 2022 a súčasne bol v predvolaní zrozumiteľne poučený o možnosti kontumácie sporu ako následku nedostavenia sa na pojednávanie.

24. Žalovaný v odvolaní poukázal na to, že svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil. Toto tvrdenie síce zodpovedá obsahu spisu, ale odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd správne vyhodnotil, že nešlo o včasné ospravedlnenie založené na vážnych okolnostiach. Žalovaný prvoinštančnému súdu a ani dodatočne v súvislosti s podaným odvolaním nepreukázal, že pojednávanie určené prvoinštančným súdom na deň 28. 06. 2022 mu skutočne kolidovalo s rodinnou dovolenkou mimo územia SR (ako to tvrdil). Žalovaný sa ani nesnažil preukázať, že skutočne bol v danom čase na dovolenke, že ju mal naplánovanú ešte pred tým než dostal predvolanie na súd, resp. že jej uskutočnenie objektívne nebolo možné preložiť na iný čas alebo že nemal dostatok času tak urobiť atď. a toto odvolaciemu súdu evokuje, že išlo len o účelové konanie žalovaného smerujúce k zmareniu ďalšieho súdneho pojednávania. Odvolací súd preto v zhode s prvoinštančným súdom uzatvára aj naplnenie podmienky rozsudku pre zmeškanie spočívajúcej v tom, že žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Nie je tak pravdivým tvrdenie žalovaného, že prvoinštančný súd v tomto aspekte založil svoje rozhodnutie len na informácii podanej žalobcom na pojednávaní, že predchádzajúci deň videl žalovaného doma v Rakytovciach.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd správne skonštatoval splnenie všetkých podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP. Odvolací súd pri viazanosti odvolacími dôvodmi, ktoré vymedzil žalovaný v podanom odvolaní nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mohla viesť ku konštatovaniu nezákonnosti napadnutého rozsudku. Rozsudok prvoinštančného súdu je vecne správny, odvolací súd sa stotožnil aj s jeho odôvodnením a preto odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil, a to vrátane druhého (závislého) výroku o trovách konania, ohľadne ktorého žalovaný v odvolaní neuviedol žiadnu odvolaciu argumentáciu (kde inak prvoinštančný súd správne aplikoval ust. § 255 CSP vzhľadom na plný úspech žalobcu).

26. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalobcovi v odvolacom konaní nejaké konkrétne trovy vznikli (k odvolaniu žalovaného sa nevyjadril), odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).